

ਫਲਛਡ ਮਿਸ਼ਨਾਂ

ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ

ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਆਖਿਆ ਹੈ, ‘‘ਖੁਦਾ ਕੋਲ ਇੱਕੋ ਹੀ ਬੇਟਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਸੀ।’’ ‘‘ਗੁਆਚੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਭਾਲਣ ਅਤੇ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ’’ ਜਿਸੂ ਸੁਰਗ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਇਆ (ਲੁਕਾ 19:10)। ਅੱਜ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਹੈ; ਇਸ ਦੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਠਹਿਰਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਜੇ ‘‘ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਭਾਲਣਾ ਅਤੇ ਬਚਾਉਣਾ’’ ਉਸ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਸੀ, ਤਾਂ ਅੱਜ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਵੀ ਉਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਜੋ ਆਗੂ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਵਡਾਦਾਰ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਦੇ ਦਿੱਕਤਾਂ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਥਾਨਕ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: (1) ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਅਤੇ (2) ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨਾ!

ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਵਿਚ ਲੱਗਣਾ

ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।¹ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਕੰਮ ਹਰ ਕੌਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੇਲੇ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 28:18-20)। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਐਲਡਰਾਂ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਝਗੜਾ ਜਾਂ ਅਸਹਿਮਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਥਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਸੁਸਤੀ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ: ‘‘ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ਬੱਧਰੀ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸਰਗਰਮ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ? ’’ ਅਸੀਂ ਪੰਜ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਾਂਗੇ।

ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਾਲਾ ਆਗੂ ਕਿਉਂ

ਜੇ ਕੋਈ ਮੰਡਲੀ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਦੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਾਲੀ ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੇ ਆਗੂ ਆਪ ਹੀ ਖੁਸ਼ਬੱਧਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਦੂਜੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਦੇ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ‘‘ਜਾਂ ਤੂ ਮੁੜੋ [ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੇਰਾ ਮਨ ਬਦਲ ਜਾਵੇ], ਤਾਂ ਆਪਣਿਆਂ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਤਕੜੇ ਕਰੀ’’ (ਲੁਕਾ 22:32)। ਆਗੂਆਂ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਗੱਲ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ

ਸਾਮਿਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਆਪ ਇਸ ਵਿਚ ਬਦਲਣ।

ਕੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸਭ ਆਗੂ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ। ਕੁਝ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ‘‘ਆਪਣੀ’’ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਕ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ ਹੀ ਸਹੀ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਐਲਡਰਾਂ ਦੀ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਕ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛ ਲਓ ਜਿਸ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਲਈ ਹਮਾਇਤ ਮੰਗੀ ਹੋਵੇ।

ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਦਿਓ

ਦੂਜਾ, ਕਿਸੇ ਮੰਡਲੀ ਲਈ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਦਿਖਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਲੀਸੀਆ ਹੈ ਕੀ?

ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮਕਸਦ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਯੁੱਗ ਦਾ ਵਿਸਾ ਵਸਤੂ ‘‘ਮੈਂ-ਵਾਦ’’ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਲਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸਭ ਕੁਝ ‘‘ਮੇਰੇ’’ ਲਈ ਹੀ ਹੋਵੇ। ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲੋਕ, ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਆਪਣੀ ਹਰ ਇੱਛਾ ਦੇ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫੌਰਨ ਖੁਸ਼ੀ ਪਾਉਣ ਤੇ ਜੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਆਤਮ ਕੇਂਦਰਤ ਯੁੱਗ ਬਾਰੇ ਕਲੀਸੀਆ ਕੀ ਆਖਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਕਲੀਸੀਆ ਕੋਲ ਸੁਆਰਥ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਵਿਹੁੰਗ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈ ਵਿਚ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ? ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਖਤਰਾ ਵੀ ਹੈ ਜੇ ਆਗੂ ਚੁਕੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਣੇ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਾਉਣ ਆਏ ਹਨ (ਮੱਤੀ 20:28)। ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ‘‘ਪੁਰਾਣੀ ਬਦਸੂਰਤ ਸਲੀਬੀ’’ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗੱਦੀਆਂ ਵਾਲੇ ਬੈਚਾਂ ਤੇ ਆਉਣ ਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਿਉਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਭਰੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਦੀਆਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦੇਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ‘‘ਬੱਚਿਆਂ’’ ਦਾ ਰੋਣਾ ਸੁਣ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਰ ਜ਼ਿੱਦ ਪੂਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਐਸਪ੍ਰਸਤ ਹੋਣ ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੋਨ ਐਂਡ. ਕੈਨੇਡੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਿੱਖੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।’’

ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਆਤਮ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਬਾਂ ਰੂਪ ਦੇਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਆਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਕੰਮ ਚਾਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਭਾਵ ਇੰਜੀਲ ਸੁਨਾਉਣਾ, ਸੁਧਾਰ, ਭਲਿਆਈ ਅਤੇ ਬੰਦਰੀ ਕਰਨਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁੱਛੋ ਜਾਣ ਤੇ ਕਿ ‘‘ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?’’

ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੰਜੀਲ ਸੁਨਾਉਣ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕਿਉਂ?

(1) ਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਉਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇ ਕੰਮ ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ। ਅਤੇ ਉਹ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਭਾਲੁਣ ਅਤੇ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ (ਲੁਕਾ 19: 10)।

(2) ਖੁਸ਼ਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਜਾਂ ਇੰਜੀਲ ਸੁਨਾਉਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਿਨਾ ਸਿੱਖਿਆ, ਭਲਿਆਈ ਦੇ ਕੰਮ, ਜਾਂ ਬੰਦਰੀ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

(3) ਖੁਸ਼ਬਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕਲੀਸੀਆ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਉਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਲੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਜਗਤ ਵਿਚ ਮੁਕਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬਰੀ ਦਾ ਅਸਰ ਉਹੀ ਲੋਕ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਹਨ। ਜੇ ਕਲੀਸੀਆ ਗੁਆਚੇ ਹੋਇਆਂ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਇਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਲਈ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਮੌਜੂਦਰੀ ਦੇ ਚਰ੍ਚੀ ਪਾਸੇ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਭਾਵ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰੇ ਸਗੋਂ ਮੁੱਖ ਮਕਸੱਦ ਸਾਡੀ ਹੋਵਦਾ ਕਾਰਣ ਹੈ।

ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਬਾਈਬਲ ਦੀ

ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰੋ

ਤੀਜਾ, ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਦੁਹਰਾਏ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ:

- (1) ਆਪਣੇ ਹੀ ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹਰ ਆਦਮੀ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।
- (2) ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹਰ ਕੋਈ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (3) ਸਿਰਫ਼ ਇੰਜੀਲ ਹੀ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।
- (4) ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਵਿਸਵਾਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- (5) ਵਿਸਵਾਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਲੋਕ ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਗੱਲ ਜਾਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣ।

(6) ਜੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਦੱਸੀ ਮਸੀਹ ਦੀ ਇੰਜੀਲ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ਬਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਹਨ।

(7) ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਬੂਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੂਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਰਹਿ ਕੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਗਾਰ ਲੱਗਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਏ ਹੋਏ ਹਨ।

(8) ਗੁਆਚੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਬਰੀ ਸੁਨਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮ ਰਹਿਣ, ਤਾਂ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਉਵੇਂ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ।

(9) ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕੋ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ

ਸਾਬੋ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਬੰਦਰੀ ਉਸ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਢੰਗ ਮੁਤਾਬਕ ਕਰੀਏ।

(10) ਸੁਰਗ ਅਤੇ ਨਰਕ ਹਕੀਕਤ ਵਿਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਇਸ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਇਹ ਤੈਅ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਰਹਾਂਗੇ ਜਾਂ ਨਰਕ ਵਿਚ।

ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਸਮਝ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਭਲਾਈ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਗਈ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਕਿ ਇੰਜੀਲ ਨਾਲ ਉਹ ਬਚਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇੰਜੀਲ ਸੁਨਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਾਡੇ ਤੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਗੁਆਚੇ ਹੋਇਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਇਸ ਮਕਸੱਦ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਜਤਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ਬੁਰੀ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਵਿਚ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਨ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਹੀ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਗ੍ਰੋਟ ਕਮੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਵਿਆਪੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖੋ

ਚੌਥਾ, ਮੰਡਲੀ ਲਈ ਗ੍ਰੋਟ ਕਮੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੂਰੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਗ੍ਰੋਟ ਕਮੀਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੰਬੰਧੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਹਿਰ, ਰਾਜ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਜਾਇਦ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 1:8 ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝਣ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਤਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਵੈਂਜੀਲਿਸਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਤਦ ਤਕ ਆਪਣੇ ਸਹਿਰਾਂ, ਰਾਜਾਂ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਾਡੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੰਕੇਤ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੁਸ਼ਬੁਰੀ ਦੂਰ ਦੂਰ ਤਕ ਪੁਚਾਈ ਜਾਵੇ। ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਵੰਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ, ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਮਿਲਣੀ ਸੀ (ਉਤਪਤ 12:3)। ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹਾ ਦਾ ਰਾਜ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੋਂ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਮੁਕਤੀ ਭਾਲਣਗੀਆਂ (ਯਸਾਯਾਹ 2:2, 3)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ‘ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਵਿਚ’ ‘ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ . . .’ ਕੋਲ ਜਾਈਏ (ਮਰਕੁਸ 16:15; ਮੱਤੀ 28:18-20)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਰਸੂਲ ‘ਧਰਤੀ ਦੇ ਬੰਨੇ ਤੀਕੁਰ’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 1:8) ਉਸ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹੋਣਗੇ। ਅਸਲ ਵਿਚ, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਕੁਝ ਭਾਗ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰੇ ਜਗਤ ਵਿਚ ਵਚਨ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਿਆ; ਇਸ ਵਿਚ ਸਭ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਲਈ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਦੇ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਇੰਜੀਲ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਸੁਣਾਈ ਜਾ ਚੁਕੀ ਸੀ

(ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:23)। ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਇਸ ਜਗਤ ਦੇ ਹਰ ਭਾਗ ਦੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਬੰਦਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ:

ਇਹ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਮੈਂ ਨਿਗਾਹ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕੀ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਭਈ ਹਰੇਕ ਕੌਮ ਵਿੱਚੋਂ
ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਗੋਤਾਂ, ਉੱਮਤਾਂ ਅਤੇ ਭਾਖਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਜਿਹ ਦੀ
ਗਿਣਤੀ ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿੱਟੇ ਬਸਤਰ ਪਹਿਨੇ ਅਤੇ ਖਜੂਰ ਦੀਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ
ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਲਈ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਲੇਲੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਅਤੇ
ਇਹ ਵੱਡੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੁਕਤੀ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ
ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਘਾਸਣ ਉੱਤੇ ਵਿਗਾਜਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਲੇਲੇ ਵੱਲੋਂ ਹੈ! (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਸ਼ੀ
7:9, 10)।

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਲੋਕ ਇਸ
ਧਰਤੀ ਦੇ 50 ਅਰਬ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਫੀਸਦੀ ਹੀ ਹਨ। ਜੇ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ
ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਕੁਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆ ਦੀ
ਅਬਾਦੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਭਾਗ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ
ਜਾਣਨੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਅਖਵਾਉਂਦੇ
ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੁਲ ਅਬਾਦੀ ਦੇ 30 ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਭਾਗ ਦੋ ਸੌ
ਦੇ ਲਗਭਗ ਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਫੈਲੇ ਪੰਜ ਅਰਬ
ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੰਸਾਰ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਗਿਰਜੇ ਦੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੇ ਗੋਟ ਤੋਂ
ਬਾਹਰ ... ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ... ਆਪਣੇ ਸਹਿਰ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ...
ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਲਾਕੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ... ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਹੀ
ਅਸੀਂ ਮਸੀਹ ਵਾਗ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਹੀ ਸਾਡੀ ਚਿਲਚਸਪੀ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਕੇ ‘‘ਉੱਬੇ’’
ਇੰਜੀਲ ਲਿਜਾਣ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗੀ।

ਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਮਦਦ ਲਈ ਮੌਕੇ ਦੇਣਾ

ਪੰਜਵਾਂ, ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ
ਹੈ। ਆਗੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਮਾਹੌਲ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲੈਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜਿਸ ਵਿਚ
ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਧਣ ਲੱਗੇ, ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਆਪ ਭਾਗ
ਲੈਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੰਡਲੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਖਬਰਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ
ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ। ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ
ਤਲਾਸ਼ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ
ਬਾਰੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆ ਸਕਣ।

ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਉਸ
ਵੱਲ ਅਤੇ ਲਈ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ, ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ:
ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਸਾਧਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ

ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੁਲਪਿਟ ਤੋਂ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼, ਬਾਈਬਲ ਕਲਾਸ ਦੇ ਸਥਕ ਅਤੇ ਲੜੀ, ਬੰਦਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੋਰ ਹਮਾਇਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵਰਕਸ਼ਾਪਾਂ ਵਿਚ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸੰਭਰਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸੰਭਰ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਚੰਦਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਨੂੰ ਫੀਲਡ ਵਿਚ ਭੇਜਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਏਅਰ ਪੋਰਟ ਤਕ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ, ਜਾਂ ਸੰਪਰਕ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਨਾਲ ਚਿੱਠੀਆਂ ਭੇਜਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ‘ਸਮਾਨ’ ਭੇਜ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਦੂਰ ਦੁਰਾਡੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਕੈਪੈਨ ਲਈ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਜਤਨਾਂ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਜ਼ਬੂਤ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਕਲੀਸੀਆ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ ਆਪਣੇ ਖਰਚ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਉੱਥੇ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਬਣਾ ਕੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਸਥਾਨਕ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਆਗੂ ਹਨ, ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਮਕਸੱਦ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਗ੍ਰੇਟ ਕਮੀਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਾਲਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਲਈ ਸੰਕੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਲਗਭਗ ਇਹ ਪੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੰਭਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਕਾਰੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕੰਮ ਵਿਚ ਲਾਉਣਾ

ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਦੂਜੀ ਚੁਣੌਤੀ ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੰਮ ਸਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭਾਵ ਇਹ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਕਈ ਇਨਕਾਰ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ: (1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਹੈ। (2) ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਹੀ ਤਰੀਕਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ: ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਅਤੇ ‘ਸਹੀ ਢੰਗ’ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਥਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਬਦਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। (3) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਅੱਜ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। (4) ਸਾਡੇ ਢੰਗ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਰਕਤ ਨਾਲ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਭਾਵ ਫਲ ਉਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤਕ ਮਨੁੱਖੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਜਤਨ ਵਿਅਰਥ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੋਏ ਹਨ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗਾਂ

ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤਕ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵਕਾਰੀ ਰਹੇ।

ਸਾਰ

ਸਾਰੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਛੋਟੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਵੱਡੇ, ਨਵੇਂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇਕ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ, ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਾਰੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਜੇ ਤਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਬਿਲੇਨ ਕ੍ਰਿਸਚਿਅਨ ਯੂਨੀਵਰਸਟੀ ਵਿਚ 1973 ਵਿਚ ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਤੇ ਇਕ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਵੈਂਡਲ ਬਰੂਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਖਦੇ ਸਨ, ‘‘ਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਮਕਸੱਦ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ...’’।

ਜਦ ਮੈਂ ਅਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਿਚ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸਾਂ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮਲੇਸੀਆ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ਬੰਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਅਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਦੂਜੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਤੋਂ ਮਦਦ ਮਿਲਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰਲੇ ਦੇਸਾਂ ਤੋਂ ਮਦਦ ਮਿਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਵਿਸਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗ੍ਰੇਟ ਕਮੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਜਿਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਮਦਦ ਮਿਲਦੀ ਰਹੇ, ਸਗੋਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣੇਗੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੰਜੀਲ ਪ੍ਰਚਾਰੀ ਜਾ ਸਕੇ ਭਾਵ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਭੇਜਣ ਵਾਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣੇ।

ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਹੀ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ! ਕੋਈ ਕਲੀਸੀਆ ਐਨੀ ਨਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਕਲੀਸੀਆ ਐਨੀ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ, ‘‘ਜੇਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਤੇ ਹੀ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ?’’ ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਇਸ ਭਾਗ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਫ੍ਰੀਡ-ਹਾਰਡਮੈਨ ਲੈਕਚਰਸਿਪ 5 ਫਰਵਰੀ, 1990 ਨੂੰ ‘‘ਇਨਵਾਲਵਿੰਗ ਦ ਰੈਂਕ-ਓਫ-ਡਾਈਲ ਕ੍ਰਿਸਚਿਅਨ ਇਨ ਮਿਸ਼ਨਜ਼’’ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰੋਪਰ ਦੇ ਲੈਕਚਰ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਹ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ‘‘ਇਨਵਾਲਵਿੰਗ ਐਵਰੀ ਕ੍ਰਿਸਚਿਅਨ ਇਨ ਮਿਸ਼ਨਜ਼’’ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਦਿ ਵਰਲਡ ਇਵੈਂਜਲਿਸਟ 19 (ਅਗਸਤ 1990): 1; (ਸਿਤੰਬਰ 1990): 4, 16 ਵਿਚ ਡਾਕਿਆ।